

купівлі-продажу цінних паперів, у вигідному розміщенні вільних коштів, а головне – обслуговувати електронну комерцію. У розвинених країнах, де Інтернет-технології завжди знаходяться у центрі уваги великих інвесторів, на світ з'явилися віртуальні банки, які базуються на www-сервері – віртуальному офісі, який виконує ті ж функції, що і традиційний банк. Вартість послуг такого віртуального банку суттєво знижується завдяки використанню менших приміщень, невеликого штату співробітників, відсутності сховищ. Але поки що через технічну складність реалізації такого проекту (а значить і високу вартість) та недовіру потенційних клієнтів вони являють собою поодинокі приклади або тісно пов'язані з традиційними фінансовими установами. Зрозуміло, що в Україні до таких проєктів ще далеко.

О.А. Лелюк, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ АДАПТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Наша держава зробила і заявила всьому світу про вибір свого історичного шляху — про європейський вибір, цивілізаційне повернення до лона європейських народів. У Посланні Президента України до Верховної Ради України «Європейський вибір» визначено концептуальні засади стратегії економічного та соціального розвитку України на 2002-2011.рр., якими передбачено створення реальних передумов вирішення основного геополітичного завдання нашої держави — вступу України до Європейського Союзу.

Згідно з умовами вступу до ЄС, визначеними на Копенгагенському саміті Європейської Ради у червні 1993 р., Україні належить адаптувати законодавство до права ЄС, яке не зводиться лише до законодавства ЄС, а включає спільні принципи, цінності та правову культуру. Головною метою державної політики було, є і буде створення передумов та здійснення реальних кроків для вступу до Європейського Союзу і послідовне запровадження в життя європейської моделі розвитку загалом. Фундаментальні основи європейської політики України, механізми і тактику реалізації стратегічного курсу визначають наступні документи: Конституція України (ст.18); Постанова ВРУ "Про основні напрями зовнішньої політики України" від 2 липня 1993 року, яка підкреслює, що "перспективною метою української зовнішньої політики є членство України у Європейських Співтовариствах" Угода про партнерство та співробітництво між Україною та Європейським Союзом, підписана 16 червня 1994 року; Стратегія інтеграції України до Європейського Союзу, затверджена УПУ від 11 червня 1998 року; Послання Президента України до Верховної Ради України "Україна: Поступ у XXI століття".

Ключовим елементом успішної інтеграції України до ЄС є досягнення певного рівня узгодженості законодавства нашої країни з правовими нормами Євросоюзу. Адаптація повинна охопити всі сфери правового регулювання, однак відбуватися вона має поетапно, а тому необхідно виділити пріоритетні сфери, у яких будуть сконцентровані основні зусилля нормотворчої роботи відповідних органів державної влади, у тому числі міністерств, інших центральних органів виконавчої влади щодо реалізації першочергових завдань кожного етапу реформ.

На сьогодні такі пріоритети визначаються сферами, від зближення яких залежить зміцнення економічних зв'язків України та держав - членів ЄС. До них належать: питання митного регулювання, боротьби з відмиванням грошей, міграційної політики, регулювання підприємницької діяльності, захисту конкуренції, державних закупівель, надання фінансових послуг, банківської справи, бухгалтерського обліку, податкової політики, захисту прав інтелектуальної власності, захисту прав споживачів, захисту персональних даних, зайнятості та охорони праці, охорони довкілля, стандартизації та сертифікації, регулювання енергетики, включаючи ядерну, транспорту, зв'язку та інформатизації, а також з питання, включені до планів роботи з адаптації законодавства України до законодавства ЄС, які відповідно до УПУ від 09.02.99 № 145 "Про заходи щодо вдосконалення нормотворчої діяльності органів виконавчої влади" щороку розробляються Мін'юстом. Одночасно потрібно звернути увагу на поетапне здійснення адаптації не тільки щодо сфер правового регулювання, а й щодо видів нормативно-правових актів, які повинні бути адаптовані до законодавства Європейського Союзу, тобто спочатку необхідно адаптувати законодавчі, підзаконні, а потім "відомчі нормативно-правові акти".

Підсумовуючи сказане, можна зазначити, що загалом Україна вже сформувала стратегічне бачення, інституційний механізм та нормативно-правову базу адаптації. Основними інструментами в цій сфері безумовно мають стати Загальнодержавна програма адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу та Плани-графіки адаптації у пріоритетних сферах. Програма визначає мету, основні терміни, інституціональний механізм адаптації, а також засади її фінансового, кадрового та інформаційного забезпечення, Плани-графіки – алгоритм взаємодії з Європейським Союзом, конкретні цілі та заходи, які здійснюватимуться впродовж року. Щорічні плани заходів з виконання Програми мають, на підставі закріпленого в Програмі інституційного механізму, конкретизувати строки та визначати конкретних виконавців передбачених Планами-графіками заходів. Сподіваємось, що цей принципово новий механізм адаптації, вже найближчим часом доведе на практиці свою ефективність. Віримо що плідно попрацювавши на першому етапі адаптації, ми невдовзі пожинатимемо перші плоди. Але для цього потрібна чітка та злагоджена робота усіх учасників адаптаційного процесу, не обмежуючись лише органами державної влади та спеціальними урядовими установами. Потрібна віра в свої сили та наполеглива, кропітка праця на цій непростій ниві.